

[Indenrigsministeren]

jeg med kan blive færdigt i løbet af foråret 1986.

Jeg vil gerne præcisere, at det er vigtigt, at der er åbenhed og gives patienterne god information om forestående indgreb samt om behandlingsudsigter og risici. Jeg finder det derfor meget glædeligt, at der nu kan forventes indført aktindsigt vedrørende sygejournaler.

Det er også vigtigt, at patienterne sikres, at eventuelle klager bliver behandlet på betryggende måde. Det er derfor, jeg netop har fremsat et lovforslag, hvorefter klagebehandlingen forbedres.

Jeg har som sagt megen forståelse for intentionerne i lovforslaget, men jeg mener desuagtet, at det bliver nødt til at blive afvist. For det første, fordi behandlingen skete på et efter datidens vurdering forsvarligt grundlag. For det andet, fordi man med lovforslaget risikerer at bremse udviklingen af nye behandlingsmetoder og -teknikker. For det tredje og ikke mindst væsentligt, fordi det ikke er retfærdigt, at LSD-patienter skal have erstatning, når andre patientgrupper, der også kan have pådraget sig skader ved behandling, ikke får det, samt som sagt af en række andre væsentlige grunde.

Men jeg er ganske enig i, at vi må finde frem til et patientforsikringsystem, der kan sikre det enkelte menneske mod skader, som den enkelte i tillid til sundhedssystemet ufor skyldt er kommet ud i. Jeg håber i næste folketingsssamling at kunne fremsætte forslag herom.

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Taanquist, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre mit partis holdning til forslaget.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at forslaget nu har fået et sådant indhold, at vi i den socialdemokratiske gruppe kan støtte det.

Det er selvfølgelig ikke uden betænkeligheder, vi går ind i denne sag, idet det næsten ikke kan undgås, at man ripper op i nogle problemer, der allerede har fået vidtrækkende konsekvenser for de involverede mennesker. Det bliver en vanskelig sag. Derfor havde vi håbet, at indenrigsministeren på baggrund af den diskussion, der var i sidste samling i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 110, i højere grad ville have medvirket ved

fremsettelsen af dette forslag. Men vi forventer dog, at ministeren, hvis forslaget vedtages, vil medvirke aktivt ved lovens gennemførelse.

Vi er opmærksomme på, at såvel afgørelserne som afgrænsningerne af personkredsen vil kræve stor lægelig ekspertise. Vi er enige i, at afgørelserne bør træffes i sikringsstyrelsen.

Det, vi lægger vægt på i forslaget, er, at der nu bliver mulighed for at få erstatning, uden at den enkelte patient selv skal kunne dokumentere, at hans/hendes nuværende tilstand skyldes behandling med LSD. Muligheden for erstatning betinges alene af, at den pågældendes lidelse med rimelig sandsynlighed er forårsaget af behandling med LSD. Dermed er man også kommet ud over diskussionen om forsøg eller ikke forsøg, eller om der er tale om fejlbehandling eller for sømmelse.

Man kan sige, at der er andre mennesker, der har været udsat for en behandling i sundhedsvæsenet, som senere er blevet anset for mindre hensigtsmæssig, men de her nævnte patienter er dog vanskeligere stillet, fordi de har fået påført en psykisk lidelse, og derfor har de behov for et særligt hensyn.

Jeg bemærkede, at ministeren meddelte, som vi vistnok har hørt det flere gange her i salen under behandlingen af andre lovforslag, at man er i gang med at udarbejde et forslag om en patientforsikring. Vi er i socialdemokratiet meget optaget af at få gennemført en patientforsikring betalt af det offentlige, der sikrer erstatning for de uforudsete skader, der opstår i forbindelse med undersøgelse og behandling i sundhedsvæsenet.

Jeg bemærkede, at ministeren nævnte, at vi kunne forvente forslaget i næste folketingsssamling, og jeg vil sige, at det er et spørgsmål, der trænger sig på. Vi har diskuteret det i forbindelse med lovforslaget om patientklagenævn, og vi føler, at der er et behov, som vi snart må få dækket.

Vi støtter lovforslaget.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Jeg forstår egentlig godt den holdning og de intentioner, der ligger bag dette lovforslag fra SF. Når man opsøger en læge, er det, fordi man føler sig syg, og hvis man opsøger en psykiater, er det, fordi man føler, at man